

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19C/136/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414202207
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6414202207.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o, IČO: 35724803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o, IČO: 36613843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: Q. J., Š.T. XX/XX, XXX XX Ž. R. H., zast. opatrovníčkou Oľgou Mlynarčíkovou, tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 660,03 € s príslušenstvom,

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 660,03 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 31,43€ od 21.3.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.4.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.5.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.6.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.7.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43 od 21.8.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.9.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.10.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.11.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.12.2010 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.1.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43 € od 21.2.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.3.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.4.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.5.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.6.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.7.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.8.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.9.2011 do 20.11.2011, zo sumy 31,43€ od 21.10.2011 do 20.11.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 660,03 € od 21.11.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 39,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 266,16 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.2.2014 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 660,03 € s príslušenstvom z titulu neuhradeného zostatku úveru. V návrhu navrhovateľ uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. V ďalšom poukázal na to, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 22.11.2007 zmluvu č. 412003785, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi peňažné prostriedky pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov ako i podmienky pri neplnení zmluvných povinností sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere uzatvorenej podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. V zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka je zmluva o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmluvy o úvere spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V danom prípade použitie ustanovenie občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy, a to ani pri posudzovaní otázok premlčania, nakoľko všeobecná úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. Ďalej navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a

neprijateľných podmienkach upravené v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka sa do 31.12.2017 vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8 časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu uzavretú podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879 f) ods. 3 Občianskeho zákonníka. Teda, pokiaľ bola pred dňom 1.1.2008 uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti z tejto zmluvy posudzovať podľa ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Použitie občianskeho zákonníka bolo do 31.12.2007 prípustné len podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka a to v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa obchodného zákonníka. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala výšku 2 950,40 €, ktorá pozostávala z istiny 2 140,39 0€, riadneho úroku 20,78€, úroku z omeškania vo výške 786,24 € a ostatného príslušenstva vo výške 2,99 €. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje len splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.11.2011 v celkovom počte 21 a v celkovej výške 660,03 €. Vzhľadom k tomu, že sa odporca dostal do omeškania, žiadal navrhovateľ priznanie úroku z omeškania z jednotlivých splátok.

Súd vydal v skrátrenom konaní platobný rozkaz č.k. 16Rob 227/2014-38 zo dňa 5.3.2014, ktorý bol Uznesením č. k. 16Rob 227/2014-51 zo dňa 4.8.2014 zrušený pre jeho nedoručenie odporcovi do vlastných rúk. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.8.2014.

Vzhľadom k tomu, že súd šetrením cez príslušné štátne orgány nezistil pobyt odporcu, a tento súdu nie je známy ani z jeho úradnej činnosti, súd uznesením č. k. 19C 136/2014 zo dňa 8.9.2014 ustanovil odporcovi na hájenie jeho práv v konaní opatrovníka postupom podľa § 29 ods. 2, 6 OSP.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. 0412003785 zo dňa 22.11.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa, Dodatkom č. 6 k Všeobecným obchodným podmienkam, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE spolu s prílohami, prehľadom splácania úveru odporcu ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporcom dňa 22.11.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0412003785, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi sumu vo výške 30 000,-Sk a to jednorazovým bezhotovostným spôsobom s tým, že odporca sa zaviazal predmetný úver zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 947,-Sk so splatnosťou prvej splátky dňa 20.12.2007 a s konečnou splatnosťou úveru ku dňu 20.11.2011, s celkovým počtom splátok 48 pri ročnej percentuálnej miere nákladov 25,73 %. Z prehľadného výpisu splátok zaslaného navrhovateľom súd zistil, že odporca z poskytnutého úveru uhradil k dátumu rozhodnutia súdu sumu v celkovej výške 180,69 € (t.j. 5 443,47 Sk). Ďalšie splátky odporca na úver nepoukázal. Predmetom žalobného návrhu boli splátky splatné od 20.3.2010 do 20.11.2011 v celkovom počte 21 splátok v celkovej výške 660,03 € spolu s príslušenstvom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom došlo dňa 22.11.2007 k uzavretiu zmluvy o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluvné strany si v záhlaví zmluvy ako i v záverečných ustanoveniach zmluvy (pred podpisom zmluvy) výslovne vymenili, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Uvedené ustanovenie zmluvy o úvere súd nepovažoval za neprijateľné, napriek tomu, že odporca v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ. Ustanovenie § 262 Obchodného zákonníka umožňuje stranám dojednať osobitný právny režim ich vzájomných zmluvných vzťahov, tak ako to urobili účastníci konania v danom prípade. Súd nepovažuje dojednanie obchodného zákonníka v zmluvnom vzťahu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto dojednanie je v súlade s právnym poriadkom SR. Navyše, neprijateľnosť takéhoto dojednania v prípade spotrebiteľa nemožno dovodiť len z toho dôvodu,

že sa používa osobitný právny režim, ktorý právna úprava SR pripúšťa a práva spotrebiteľa tým nie sú nijakým spôsobom ukrátené. Predmetné dojednanie bolo medzi zmluvnými stranami dojednané prijateľným spôsobom, v zmluve sa na niekoľkých miestach konštatuje, že táto je uzavretá podľa obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie je zrozumiteľné, jasné a nie je skryté v množstve neprehľadných zmluvných podmienok, tak, aby účastník zmluvného vzťahu nemal možnosť oboznámiť sa s jeho znením.

Z predloženého prehľadu splácania úveru odporcom súd zistil, že odporca okrem sumy 180,69 € nezaplatil navrhovateľovi žiadnu inú čiastku na úver. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že návrh navrhovateľa v časti 660,03 € je dôvodný v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšku uplatňovanej pohľadávky.

Vzhľadom k tomu, že súd mal za preukázané, že odporca sa dostal do omeškania pri splácaní úveru, súd priznal navrhovateľovi právo aj na úrok z omeškania účtovaný z jednotlivých splatných súm úveru od 21.3.2010 do zaplatenia tak, ako to požadoval navrhovateľ v návrhu. Úrok z omeškania súd priznal v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9% ročne.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 OSP a priznal úspešnému navrhovateľovi trovy konania, ktoré pozostávajú z trov vo výške zaplateného súdneho poplatku 39,50 € a z trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia v r. 2014, návrh vo veci samej, odpoveď na výzvu súdu zo dňa 4.12.2014, pojednávanie zo dňa 8.1.2015), účtovaných v súlade s Vyhláškou SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri hodnote jedného úkonu vo výške 41,49 € + 3 x režijný paušál za r. 2014 vo výške 8,04 € a 1 x režijný paušál za rok 2015 vo výške 8,39 € a 20% DPH, t. j. trovy právneho zastúpenia celkom v sume 238,17 €. Ďalej súd priznal právnenému zástupcovi navrhovateľa náhradu za cestovné za cestu na pojednávanie dňa 8.1.2015 Martin - Žiar nad Hronom a späť celkove 140km (140km x 0,183€) vo výške 25,62 € paušálna náhrada, spotreba PHM 1,4 x 6,4 x 1,315 € celkove vo výške 11,78 €, ktoré náhrady krátil na štvrtinu vzhľadom k účasti právneho zástupcu navrhovateľa na viacerých pojednávaniach na tunajšom súde (9C 68/2014, 9C 178/2014, 19C 122/2014), teda cestovné v celkovej výške 11,22 €. Ďalej súd priznal právnenému zástupcovi navrhovateľa náhradu za stratu času účtovanú za 4 polhodiny za účasť na pojednávaní dňa 8.1.2015 celkom vo výške 67,10 €, ktorá suma bola taktiež krátená na štvrtinu vzhľadom na účasť právneho zástupcu navrhovateľa na ďalších pojednávaniach na tunajšom súde, teda náhradu za stratu času celkom 16,78 €. Trovy právneho zastúpenia právneho zástupcu navrhovateľa tak predstavujú celkom výšku 266,16 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo cestou Okresného súdu Žiar nad Hronom na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., ak
 - sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.